

Podríem dir que — com els deixebles — els nostres criteris **no coincideixen** exactament amb els Jesús.

A qui se li acudeix avui a pensar que els homes i dones més importants són aquells que viuen al servei dels altres ? No, més aviat són aquelles persones de prestigi, segures de si mateixes que han assolit l'èxit en algun camp de la vida, que sobresurten sobre els altres i que la gent aplaudeix. Líders, “premis Nobel”, cantants de moda, esportistes excepcionals...

Qui podria ser més important que ells ?

Però segons Jesús, són més aviat aquests milers de dones i homes anònims, de rostre desconegut a qui ningú no fa cap homenatge **i que es desviuen al servei desinteressat dels altres.**

Per Jesús, hi ha **grandesa** en la vida d'aquestes persones **que no arriben a ser felices sense la felicitat dels altres.**

Llurs vides és un misteri de **lliurament** i **desinterès**, actuen **mogudes per la bondat**. La **solidaritat** anima llur treball, llurs relacions, llur convivència.

El llur afany no s'ha reduït a complir obligacions professionals o executar diligentment les tasques. Llur vida enclou **més coses.**

Viuen de manera creativa. Cada persona que troben pel camí, cada dolor que perceben al seu voltant, cada problema que sorgeix a vora llur, és **una crida que els convida actuar, servir i ajudar.**

Poder són els darrers, **però aquestes vides són GRANS.**

Poder també aquí a la Cerdanya, per l'allunyament, pel clima, pels vincles que existeixen des de generacions entre els uns i els altres més enllà d'una frontera postissa, **tenim un cert avantatge en ser-ne més conscients per promoure i viure aquest “entre-nosaltres” aquesta solidaritat viva, fraterna i activa.**

Per ajudar-nos, hauríem de fer nostra aquesta pregària de Teilhard de Chardin :
“Senyor, respondré a la teva inspiració profunda que m'ordena existir, parant compte de no ofegar-me ni desviar-me, ni malgastar-me la força d'estimar i de fer el bé.”